

Η αιτιατική πτώση

Έχει την κατάληξη **-i**④.

► Όταν το αντικείμενο λήγει σε φωνήεν, χρησιμοποιούμε το συνδετικό **-y-** για να συνδέσουμε το φωνήεν της λέξης και το φωνήεν της πτώσης.

► Αν το αντικείμενο έχει και κτητική κατάληξη που λήγει σε φωνήεν, η κτήση και η πτώση συνδέονται με το συνδετικό σύμφωνο **-n-**. Ουσιαστικά πρόκειται μόνο για το τρίτο πρόσωπο της κτήσης (ενικού και πληθυντικού) καθώς αυτό μόνο λήγει σε φωνήεν. Σημείωση: λέξη που λήγει σε σύμφωνο και έχει κτητική κατάληξη δεύτερου ενικού προσώπου και πτώση (οποιαδήποτε) είναι ακριβώς η ίδια με την ίδια λέξη με κατάληξη τρίτου προσώπου και τις ίδιες καταλήξεις πτώσεων.

► Να θυμάστε πάντα ότι η σειρά είναι **πρώτα η κτήση και μετά η πτώση**.

Mihalis' **i** arıyorum.

Ψάχνω τον Μιχάλη.

Eleni' **yi** seviyorum.

Αγαπώ την Ελένη.

Çocuğu yikiyorum.

Πλένω το παιδί.

Yüzü**mü** görmedi.

Δεν είδε το πρόσωπό μου.

Araba**sını** sattı.

Πούλησε το αυτοκίνητό του.

Geleceğ**ini** çok düşünüyorlar.

Σκέπτονται πολύ το μέλλον τους/σου.

Beklemeğ**i** bilmiyorsun.

Δεν ξέρεις να περιμένεις.

Με κύρια ονόματα πριν την κατάληξη χρειάζεται απόστροφος. Χάριν ευφωνίας κάποια τελικά σύμφωνα αλλάζουν όταν ακολουθεί κατάληξη που αρχίζει από φωνήεν.

p→b kitap ~~kitapı~~ → kitabı

ç→c ilaç ~~ilaçı~~ → ilacı

t→d tat ~~tatı~~ → tadı

k→ğ sokak ~~sokakı~~ → sokağı

Κατά κανόνα οι μονοσύλλαβες λέξεις δεν αλλάζουν, αν και υπάρχουν εξαιρέσεις, και κατά κύριο λόγο οι λέξεις ξενικής προέλευσης.

Αυτό που αποδίδουμε στα Ελληνικά ως αιτιατική πτώση στα Τουρκικά ονομάζεται ‘οριστική πτώση’ (belirtme durumu) και δεν χρησιμοποιείται με όλα τα αντικείμενα ρημάτων, αλλά μόνο με αυτά που είναι *οριστικά*. Δηλαδή η κατάληξη της αιτιατικής πτώσης στα Τουρκικά δεν προστίθεται στο αντικείμενο του ρήματος όταν αυτό είναι **αόριστο άμεσο αντικείμενο**.¹ Στα Ελληνικά το αόριστο άμεσο αντικείμενο δεν συνοδεύεται από το οριστικό άρθρο, ενώ στα τουρκικά δεν παίρνει την κατάληξη της αιτιατικής πτώσης. Όταν το αντικείμενο προσδιορίζεται από κτήση, δεικτική αντωνυμία

¹ Σε αυτήν την περίπτωση δεν χρειάζεται ούτε κατάληξη πληθυντικού αν το αντικείμενο αυτό στα Ελληνικά είναι στον πληθυντικό αριθμό. Πχ διαβάζω βιβλία = kitap okuyorum.

ή αναφορική πρόταση είναι οριστικό και πάντα παίρνει την κατάληξη της αιτιατικής.

Gazete okuyorum. Διαβάζω εφημερίδα
Gazeteyi okuyorum Διαβάζω την εφημερίδα
Yemek yiyorsun Τρώς φαγητό.
Zeytin yetiştiriyor Παράγει ελιές.
Bilgisayar öğreniyor Μαθαίνει υπολογιστή.
Babanı seviyorum
Bu adamı görüyorum
Maria gelen adamı dönüyor

Ankara'yı seviyorum
Köyünü özlüyor mu?
Profesörü dinlemiyorum
Babamı tanıyor musunuz?
Arkadaşlarımı ağrlıyorum
Beni seviyor musun?
Seni dinliyorum canım.
Hasan'ı bekliyorum.
Yavrum, kardeşlerini neden üzüyorsun?
Kızım, hiç okulunu düşünmüyorsun.
Her zaman oyunu düşünüyorsun.
Kitaplarını neden toplamıyorsun?
Oğlumuz odasını ne zaman temizliyor?
Babam arabasını çok seviyor.
Denizi görüyor musun?
Yunanistan'ı gezmek istiyoruz.
Bu kitabı değil, öbür kitabı istiyorum.
öbür pantolonunu neden giymiyorsun?
Ο φίλος μου δεν μ' αγαπά.
Ποιος μας ψάχνει;
Η Ελένη βάφει το σπίτι της.
Πουλάει τον υπολογιστή του.

Αγαπώ την Άγκυρα.

Η αιτιατική πτώση με τις αντωνυμίες

Η αιτιατική πτώση όπως λειτουργεί με τα ουσιαστικά, λειτουργεί και με τις αντωνυμίες.

Beni seviyor musun?

Evet, seni seviyorum.

Onu da seviyor musun?

Evet, onu da seviyorum.

Bizi seviyor musunuz?

Evet, sizi seviyorum.

Onları da seviyorum.

Kimi arıyorsunuz efendim?

Kimi istiyorsun?

Kimi seviyorum, biliyor musun?

Μ' αγαπάς;

Ναι, σ' αγαπώ.

Αγαπάς και αυτήν;

Ναι, και αυτήν αγαπώ.

Δεν μας αγαπάς;

Ναι, σας αγαπώ.

Αγαπώ και αυτούς.

Ποιον ζητάτε (ψάχνετε) κύριε;

Ποιον θέλεις;

Ξέρεις ποιον αγαπώ;